

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: . - [1968]

Citation: Worm, Jacob: ". - [1968]", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 238. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677732440768/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

intimis fibrarum recessibus, sed extremis modo labiis,
pro Rege Jeroboame et regnatrice domo preces fundant].

- 213 Thesis 14.
Nimia Jeroboami indulgentia in plectendis Principibus [ac]
ducibus [bellicis], proditiōnis apertæ convictis, prostratâ
216 scilicet disciplinâ militari, est Idolum plusquam execrabile,
quod etiam periclitante patria, colitur et adoratur; unde con-
tingit, ut milite gregario vel ob vile aliquod Facinus, vel
219 ob [flagitatum] stipendium, quod officarii furtivis manibus
gregario militi surripiunt, suspendiō ac morte mulctatō,
duces maximi et medioximi, qui integros exercitus inter-
222 necioni dederunt, et qui alias mille mortibus dignas proditi-
ones commiserunt, ob affinitatem assentatorum, eorumque,
Rege Jeroboamo exoratō, interpositas precum fallacias,
225 innocui, vitæ integri scelerisque puri [pronunciantur] fortè
levi mulctâ onusti.

- 228 Thesis 15.
Idola Jeroboami domestica varia sunt, sed præcipuè, violatio
[fœderis] conjugalis, adulteriis et vagis libidinibus contami-
nati, quibus Deum ad implacabilem eandemque justam exci-
231 tat iram, se ac domum regnatricem infandâ labe inficit,
patriam ultimo discrimini exponit, hostibus devincendis
haudquaquam par [aut] sufficiens, exercitu ob id genus flagi-
234 tia diris quasi devoto, unde fit, ut multarum Litaniarum et sup-
plicationum publicarum, juxta literam sed non spiritum seve-
rius injunctæ promulgationes, Deo minimè placeant, quippe
237 qui cultum exigit atque efflagitat ἀποστεινόν Jac: 1: Nec è
templo in lupanar migrare unctis Domini dignum censetur.
Fuge itaque Jeroboame, domesticum tuum Idolum Priapo
240 sacrum, ut nè, ceu David et Salomon plures regni portiones

over samvittigheden, stønnen, bønner og suk, hvorfor undersåtterne udgyder bønner for kong Jeroboam og herskerhuset ikke fra fibrenes inderste lønkanre, men blot fra læbernes yderkanter.

Thesis 14.

Jeroboams alt for store eftergiveness over for de fyrster og hærførere, der er overbeviste om åbenlyst forræderi, nemlig den omstyrkede krigstugt, er et mere end forbandelsesværdigt afgudsbillede, fordi det dyrkes og tilbedes, når fædrelandet står på spil, hvoraf det hænder, at når den menige soldat enten på grund af en betydningsløs misgerning eller på grund af krav om den sold, som officererne stjæler fra den menige soldat med tyvefingre, bliver straffet med hangning og død, erklæres de største og middelstore førere, som har givet hele hære til nedhugning, og som har begået andre forræderier, værdige til 1000 (gange) døden, på grund af smigernes nære forbindelser og – efter anråbelse af kong Jeroboam – deres bedrageriske bønners mellemkomst for uskyldige, renlivede og skyldfri, muligvis bebyrdet med en let plet.

Thesis 15.

Jeroboams hjemlige afgudsbilleder er forskelligartede, men især krænkelse af ægteskabsbåndet, der er besmittet med hor og løse forbindelser, hvorved han opægger Gud til uforsonlig og i lige måde retfærdig vrede, fordarver sig og kongehuset med en afskyelig plet, udsætter fædrelandet for den yderste fare, da han næppe er på højde med eller i stand til at overvinde fjenderne, da hæren er hengiven til forbandelser på grund af den art skændsler, hvoraf det kommer, at bekendtgørelser om de mange offentlige litanier og bønner, der strengt er pålagt efter bogstaven, ikke efter ånden, på ingen måde behager Gud, som jo kræver og fordrer uplettet dyrkelse, Jakobs Brev I, og det anses ikke for værdigt for Herrens salvede at gå fra kirken til bordellet. Undgå derfor, Jeroboam, dit hjemlige afgudsbillede, helligt for Priapus, at du ikke som David og Salomon skal miste flere dele og lod-